

بررسی ارتباط بین سطح سرمی مارکرهای توموری با شدت فیروز کبد در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن و سیروز

دکتر مریم حیدرپور^۱, دکتر حمید توکلی^۲, دکتر داود شفیعی^۳, نوید کلینی^۳, دکتر اکبر ارجمندپور^۴

خلاصه

مقدمه: مطالعات متعدد در جوامع مختلف ارتباط بین سطح سرمی بعضی مارکرهای بیوشیمیایی مانند CA125, CA15-3, α.Fetoprotein و CA19-9 را با شدت فیروز کبدی نشان داده‌اند. مطالعه‌ی حاضر جهت بررسی این ارتباط در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن انجام گرفت.

روش‌ها: در این مطالعه‌ی توصیفی- تحلیلی در مجموع ۳۰ بیمار در شهرستان اصفهان بررسی شدند. ابتدا اطلاعات دموگرافیک، قد و وزن کلیه‌ی بیماران ثبت و سپس میزان پلاکت، ALT, AST, CA19-9, CA15-3 و آلفا فیتوپروتئین سرم آن‌ها اندازه‌گیری شد. آن گاه، بیوپسی کبد انجام و شدت فیروز با استفاده از روش طبقه‌بندی شاخص فعالیت بافتی (HAI) یا Histological activity index تعیین شد. داده‌ها توسط آزمون‌های Multivariate logistic regression, Generalized linear regression, Spearman و ضریب همبستگی Multivariant logistic regression تجزیه و تحلیل شد.

یافته‌ها: سطح سرمی CA19-9, CA15-3 و آلفا فیتوپروتئین با شدت فیروز کبد ارتباط معنی‌دار داشت. این ارتباط بین سطح سرمی CA125 و فیروز کبد یافت نشد ($P = 0.79$).

نتیجه‌گیری: یافته‌های ما ارتباط بین CA19-9, CA15-3 و آلفا فیتوپروتئین را با فیروز کبدی نشان داد. به علت حجم نمونه‌ی کم نمی‌توان استفاده از تومور مارکرهای فوق را به عنوان راهی برای تشخیص مرحله‌ی فیروز کبدی معرفی کرد اما می‌توان بیان کرد که بالا بودن سطح سرمی تومور مارکرها به طور قطع نشانه‌ی بیماری بدخیم در این گروه بیماران نیست.

وازگان کلیدی: CA19-9, CA15-3, CA, CA125, آلفافیتوپروتئین، فیروز کبد، هپاتیت مزمن.

برای تعیین پیش‌آگهی و تصمیم‌گیری صحیح نیاز به آگاهی داشتن از شدت فیروز کبدی داریم.

تا به امروز بیوپسی کبد جهت بررسی بافت شناسی و تعیین شدت فیروز به عنوان استاندارد طلایی شناخته می‌شده است (۱۵-۱۶). بیوپسی کبد یک روش تهاجمی و تا حدی گران است و درصد بیماران عوارض آن مانند درد شدید یا خونریزی نیازمند به جراحی هستند. خطر مرگ نیز در این روش تشخیصی

مقدمه

هپاتیت مزمن یک بیماری فیروز دهنده‌ی کبد است. امروزه در حدود ۱۷۰ میلیون نفر در جهان مبتلا به این بیماری هستند (۱-۴) و ۷ تا ۲۰ درصد از این بیماران دچار سیروز می‌شوند (۵-۸). از سوی دیگر، سیروز باعث عوارض و خیمی مانند سرطان کبد و هیپرتانسیون پورت می‌شود (۹-۱۱). بنابراین پایش و درمان زود هنگام این بیماران از اهمیت زیادی برخوردار است، اما

* این مقاله هاصل پایان‌نامه‌ی دستیاری در دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است.

^۱ دستیار، گروه بیماری‌های داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۲ دانشیار، گروه بیماری‌های گوارش، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۳ متخصص قلب و عروق، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۴ دانشجوی پزشکی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی اصفهان، اصفهان، ایران.

^۵ فوق تحصص بیماری‌های گوارش، دانشکده پزشکی، دانشگاه آزاد اسلامی نجف آباد، ایران.

نویسنده‌ی مسؤول: دکتر حمید توکلی

مراجعةه کرده بودند، مورد مطالعه قرار گرفتند. هپاتیت مزمن به گروهی از بیماری‌های کبدی با علل مختلف و شدت‌های متغیری از التهاب و نکروز کبدی، که حداقل به مدت ۶ ماه طول کشیده بود، اطلاق شد.

بیمارانی که مارکرهای توموری آن‌ها به علت ابتلا به بیماری‌های دیگر (۴۱-۲۸) بالا بود، وارد مطالعه نشدند. بیمارانی که با توجه به شرح حال، معاینه و مدارک قبلی و یا یافته‌های آزمایشگاهی، تصویربرداری، اندوسکوپیک و آسیب‌شناسی مبتلا به سرطان هپاتوسلولار کبد، کلانژیت اسکلروزان اولیه، سیروز صفرایی اولیه، بیماری ویلسون، هموکروماتوز، پانکراتیت، سرطان پانکراس، سرطان مجاری صفرایی، سرطان تخدمدان، سرطان آندومتر، سرطان پستان، سرطان ریه، سرطان مری و معده، بیماری التهابی لگن در زنان، افیوژن وسیع پلور و پریکارد، دوره‌ی منوپوز بودند، از مطالعه خارج شدند.

در آغاز مطالعه به بیماران توضیح داده شد که شرکت در مطالعه اختیاری بوده، شرکت یا عدم شرکت هیچ تأثیری در سیر درمانی آن‌ها ایجاد نمی‌نماید. پس از تکمیل فرم رضایت‌نامه، خون‌گیری و سپس بیوپسی کبد برای کلیه بیماران، که به مدت ۱۲ ساعت ناشتا بودند، انجام شد. سطح سرمی AST و ALT با سیستم Hitachi modular analyzer ROCHE diagnostic CA-125، CA15-3، CA 19-9 اندازه‌گیری شد. مقادیر CA-125، CA15-3، CA19-9 و آلفا‌فیتوپروتئین سرم با به کار گیری سیستم ELECSYS 2010 (ROCHE) سنجیده شد.

بیوپسی کبد با استفاده از ست بیوپسی یک بار مصرف (Hepafix، Braun، Melsungen، Germany) انجام شد. نمونه‌های به دست آمده پس از تثیت با فرمالین، با استفاده از پارافین به قطعات با ضخامت ۴

۰/۰۳ درصد می‌باشد (۱۴-۱۶). از طرفی در بعضی از بیماران، که دارای اختلال انعقادی هستند، بیوپسی ممنوع است (۵). در ضمن به دلیل ماهیت روش انجام بیوپسی، که ورود سوزن به شکل تصادفی (Blind) است، در ۲۴ درصد موارد بیوپسی نتیجه‌ی منفی کاذب به دست می‌آید؛ یعنی در روش بیوپسی در حدود ۲۴ درصد بیماران فقط متholm هزینه و عوارض این روش می‌شوند (۱۹).

امروزه سعی می‌شود تا مطالعات بیشتری بر روی امکان استفاده از روش‌های کم عارضه‌تر مانند بررسی سطح سرمی بعضی از مارکرهای خونی نظیر آلفا‌فیتوپروتئین، (Aspartate aminotransferase AST، Alanine aminotransferase ALT)، اسید، آمیلاز و CA-19-9 (Cancer Antigen) ۱۵-۳ و ۱۲۵، که در ارتباط با شدت فیبروز کبدی می‌باشند، انجام شود (۱۹-۲۴). تحقیقات اخیر نشان داده است که استفاده از بررسی سطح تومور مارکرهایی مانند CA-125، CA15-3، CA19-9 و آلفا‌فیتوپروتئین دارای حساسیت بالایی برای تعیین شدت فیبروز کبد می‌باشد (۲۰-۲۸). با توجه به عوارض و مشکلات روش بیوپسی کبد، هدف ما از انجام این مطالعه پاسخ به این سوال بود که آیا بررسی تومور مارکرهایی مانند CA-125، CA15-3، CA19-9 و آلفا‌فیتوپروتئین می‌تواند شدت فیبروز کبدی را پیش‌گویی کند؟

روش‌ها

در این مطالعه توصیفی-تحلیلی افراد مبتلا به هپاتیت مزمن C، الکلی و کریپتوژنیک، که از مهر ماه سال ۱۳۸۸ لغایت مهر ماه سال ۱۳۸۹ برای بیوپسی کبد به بخش گوارش بیمارستان الزهرا (س) اصفهان

بیماران ۶۳/۴ سال بود. یافته‌های به دست آمده در معاينه و بررسی‌های آزمایشگاهی در جدول ۱ آورده شده است.

بر اساس نتایج بیوپسی، شدت بیماری در دو نفر از مردان در مرحله‌ی ۶، ۱ نفر در مرحله‌ی ۴، ۲ نفر در مرحله‌ی ۳، ۱ نفر در مرحله‌ی ۲، ۵ نفر در مرحله‌ی ۱ و ۱۰ نفر در مرحله‌ی صفر بود.

سطح سرمی CA15-3 تنها در دو نفر افزایش یافته بود (بیش از ۳۶ نانوگرم در میلی‌لیتر) که هر دو نفر نیز مبتلا به سیرروز بودند.

در ۴ نفر از بیماران سطح سرمی CA19-9 (بیش از ۳۷ نانوگرم در میلی‌لیتر)، در یک بیمار سطح سرمی CA-125 (بیش از ۳۰ نانوگرم در میلی‌لیتر) و در ۶ نفر از بیماران مقدار آلفا فتوپروتئین سرم (بیش از ۱۰ نانوگرم در میلی‌لیتر) افزایش یافته بود (جدول ۲).

جدول ۳ میزان ارتباط مارکرهای توموری را با شدت فیبروز کبد نشان می‌دهد.

میکرون برش داده شد و به روش‌های هماتوکسیلین-اوزین (Hematoxylin-Eosin) و ماسون تری کروم (Masson trichrome) رنگ‌آمیزی گردید. این نمونه‌ها توسط متخصص پاتولوژی که از وضعیت پاراکلینیکی بیمار و گزارش‌های پاتولوژی قبلی بیمار اطلاع نداشت، بررسی شد. شدت فیبروز با استفاده از روش طبقه‌بندی شاخص فعالیت بافتی (Histological activity index) یا (HAI) که فیبروز کبد را به ۶ مرحله تقسیم می‌کند، تعیین گردید (۴۲).

برای آنالیز داده‌ها از آزمون‌های ضربی همبستگی Multivariate logistic regression، Spearman Generalized linear regression استفاده شد.

یافته‌ها

در مجموع ۳۰ نفر در مطالعه شرکت کردند که ۹ نفر از آن‌ها زن و ۲۱ نفر مرد بودند. جوان‌ترین بیمار ۱۸ و مسن‌ترین بیمار ۶۸ سال سن داشتند. میانگین سنی

جدول ۱. شاخص‌های بیوشیمیایی و شاخص‌های بالینی بیماران

حداکثر	حداقل	انحراف معیار ± میانگین	
۶۸	۱۸	۳۴/۶ ± ۱۲/۱۴	سن (سال)
۱۸۴	۱۵۶	۱۶۷ ± ۱/۷	قد (سانتی‌متر)
۱۰۰	۴۰	۷۲/۱ ± ۱۳/۱۳	وزن (کیلوگرم)
۳۹/۰۶	۱۵/۰۶	۲۵/۸ ± ۵/۲۴	شاخص توده‌ی بدنی (کیلوگرم بر متر مربع)
۳۷/۸	۰/۹	۵/۴ ± ۷/۹	آلفا فتوپروتئین (نانوگرم در میلی‌لیتر)
۳۳/۷	۱/۱	۱۴/۹۶ ± ۹/۰۶	CA125 (نانوگرم در میلی‌لیتر)
۱۴۷/۴	۰/۱	۲۵/۵ ± ۳۶/۲۵	CA 19-9 (نانوگرم در میلی‌لیتر)
۴۳/۸	۵/۱	۱۶/۵ ± ۷/۷	CA 15-3 (نانوگرم در میلی‌لیتر)
۲۷۸۰۰۰	۵۸۰۰۰	۱۸۷۷۶۶ ± ۵۴۷۷۵	پلاکت (تعداد در میلی‌لیتر)
۱۴۷	۱۴	۳۵/۹ ± ۵۴/۱۳	ALT (واحد در لیتر)
۱۱۴	۱۶	۲۵ ± ۴۵/۳	AST (واحد در لیتر)

جدول ۲. فراوانی مارکرهای توموری به تفکیک مرحله‌ی فیبروز کبد

مارکرهای توموری	شدت فیبروز	۰/۶	۱/۶	۲/۶	۳/۶	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	(درصد) تعداد	۴/۶	۵/۶	۶/۶
CA15-3 طبیعی	۱۸ (۶۴/۳)	۷ (۲۵)	۰	۲ (۷/۱)	۱ (۳/۶)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)
CA 15-3 افزایش یافته	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۲ (۱۰۰)
CA 19-9 طبیعی	۱۶ (۶۶/۷)	۵ (۲۰/۸)	۰ (۰)	۲ (۸/۳)	۱ (۴/۱۵)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)
CA 19-9 افزایش یافته	۲ (۳۳/۳)	۲ (۳۳/۳)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۲ (۳۳/۳)
CA 125 طبیعی	۱۸ (۶۲/۱)	۷ (۲۴/۱)	۰ (۰)	۲ (۶/۹)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۲ (۶/۹)
CA 125 افزایش	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۱ (۱۰۰)
آلفا فیتوپروتئین	۱۶ (۶۶/۷)	۶ (۲۵)	۰ (۰)	۲ (۸/۳)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)
آلفا فیتوپروتئین	۲ (۳۳/۳)	۱ (۱۶/۷)	۰ (۰)	۰ (۰)	۱ (۳/۶)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۰ (۰)	۲ (۳۳/۳)

جدول ۳. میزان ارتباط فیبروز کبد و مارکرهای توموری بر اساس ضریب همبستگی Spearman

مقدار P	مقدار r	
۰/۷۹	۰/۰۹۹	CA125
۰/۰۰۴	۰/۴۹۶	CA19-9
۰/۰۰۸	۰/۴۹۲	CA15-3
۰/۰۳۸	۰/۳۸۴	آلفا فیتوپروتئین

نتایج این مطالعه ارتباط معنی‌داری را بین سطح سرمی CA-125 و شدت فیبروز کبدی نشان نداد. در مطالعه‌ی Muller و Schoniger-Hekele قابلیت افتراق بین فیبروز شدید را از فیبروز خفیف کبد در ۱۹ درصد بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن داشت و ویژگی اندازه‌گیری این مارکرهای توموری در تعیین شدت فیبروز ۸۹ درصد بود (۲۸). در مطالعه‌ای که توسط Devarbhavi و همکاران بر روی ۳۲ بیمار انجام شد، سطح افزایش یافته‌ی CA-125 (بالاتر از ۵۰ واحد در میلی‌لیتر) با وجود فیبروز رابطه‌ی معنی‌دار آماری داشت (۴۳).

در مطالعه‌ی ما بین سطح سرمی CA19-9 و شدت فیبروز کبدی ارتباط معنی‌دار مشاهده شد. در مطالعه‌ی انجام شده توسط Muller و Schoniger-Hekele و Schoniger-Hekele روی ۴۴ بیمار، میزان حساسیت و ویژگی مارکر

طبق نتایج جدول ۳، بین سطوح افزایش یافته‌ی آلفا فیتوپروتئین، ۳ CA15-3 و CA19-9 با شدت فیبروز کبد ارتباط معنی‌دار وجود داشت. مقایسه‌ی اولیه نشان داد که دو متغیر سن و قد بیمار در ایجاد رابطه‌ی بین مارکرهای توموری فوق با فیبروز کبدی به عنوان عامل مخدوش کننده عمل کرده‌اند؛ لذا با استفاده از روش Generalized linear regression تعديل گردید؛ ولی با این حال در نتایج به دست آمده تغییری ایجاد نشد و به عبارت دیگر بین سطح افزایش یافته‌ی آلفا فیتوپروتئین، ۳ CA15-3 و CA19-9 با شدت فیبروز کبد ارتباط معنی‌دار وجود داشت.

بحث

در این مطالعه ارتباط بین سطح سرمی برخی از مارکرهای توموری با شدت فیبروز کبدی بررسی شد.

CA15-3 و آلفا فیتوپروتئین با فیبروز کبدی پیش رفته می باشد. بنابراین مارکرهای توموری فوق می توانند به عنوان عوامل پیش گویی کننده ای فیبروز کبدی شدید در بیماران مبتلا به هپاتیت مزمن به کار روند. البته ارتباط معنی دار آماری بین سطح CA-125 و شدت فیبروز کبد دیده نشد که با توجه به وجود نتایج متفاوت بین مطالعات انجام شده در جوامع مختلف، نیاز به بررسی بیشتر این مارکر توموری در کشور ما و تعیین نقطه ای معیار جدید، محسوس می باشد. لذا این مطالعه زیربنایی انجام مطالعاتی است که باید در جامعه ای ما بر روی افراد مبتلا به هپاتیت مزمن برای تعیین و جایگزینی راهکارهای تشخیصی غیرتھاجمی انجام شوند.

با توجه به حجم نمونه ای کم و داده های موجود نمی توان Staging فیبروز کبدی را بر اساس مارکرهای توموری پیش گویی کرد. البته یکی از نتایج کاربردی این مطالعه این است که بالا بودن این مارکرهای توموری در بیمار با سیروز پیش رفته یا فیبروز کبدی نمی تواند دلیل قطعی بر وجود بیماری بد خیم در این گروه باشد.

تشکر و قدردانی

بدین وسیله از مدیریت و کارکنان آزمایشگاه دکتر برادران اصفهان، که در انجام این مطالعه نهایت همکاری را داشتند، سپاسگزاری می شود.

References

- ANCAHRD Hepatitis C Sub-Committee. Estimates and Projections of Hepatitis C Virus Epidemic in Australia. Sydney: National Centre in HIV, Epidemiology and Clinical Research; 2002.
- Lauer GM, Walker BD. Hepatitis C virus infection. N Engl J Med 2001; 345(1): 41-52.
- Poynard T, Yuen MF, Ratziu V, Lai CL. Viral hepatitis C. Lancet 2003; 362(9401): 2095-100.
- Alter MJ, Kruszon-Moran D, Nainan OV, McQuillan GM, Gao F, Moyer LA, et al. The prevalence of hepatitis C virus infection in the United States, 1988 through 1994. N Engl J Med 1999; 341(8): 556-62.

5. Gordon A, Bailey MJ, Gibson PR, Roberts SK. Comprehensive clinical assessment improves the accuracy of predicting cirrhosis in chronic hepatitis C. *J Gastroenterol Hepatol* 2005; 20(6): 825-32.
6. Seeff LB. Natural history of chronic hepatitis C. *Hepatology* 2002; 36(5 Suppl 1): S35-S46.
7. Di Bisceglie AM. Hepatitis C and hepatocellular carcinoma. *Hepatology* 1997; 26(3 Suppl 1): 34S-8S.
8. Lee CM, Hung CH, Lu SN, Changchien CS. Hepatitis C virus genotypes: clinical relevance and therapeutic implications. *Chang Gung Med J* 2008; 31(1): 16-25.
9. Fattovich G, Giustina G, Degos F, Tremolada F, Diodati G, Almasio P, et al. Morbidity and mortality in compensated cirrhosis type C: a retrospective follow-up study of 384 patients. *Gastroenterology* 1997; 112(2): 463-72.
10. Freeman AJ, Dore GJ, Law MG, Thorpe M, Von OJ, Lloyd AR, et al. Estimating progression to cirrhosis in chronic hepatitis C virus infection. *Hepatology* 2001; 34(4 Pt 1): 809-16.
11. Lee CM, Lu SN, Changchien CS, Yeh CT, Hsu TT, Tang JH, et al. Age, gender, and local geographic variations of viral etiology of hepatocellular carcinoma in a hyperendemic area for hepatitis B virus infection. *Cancer* 1999; 86(7): 1143-50.
12. Garcia-Tsao G, Boyer JL. Outpatient liver biopsy: how safe is it? *Ann Intern Med* 1993; 118(2): 150-3.
13. Liaw YF, Tai DI, Chen TJ, Chu CM, Huang MJ. Alpha-fetoprotein changes in the course of chronic hepatitis: relation to bridging hepatic necrosis and hepatocellular carcinoma. *Liver* 1986; 6(3): 133-7.
14. Cadranel JF, Rufat P, Degos F. Practices of liver biopsy in France: results of a prospective nationwide survey. For the Group of Epidemiology of the French Association for the Study of the Liver (AFEF). *Hepatology* 2000; 32(3): 477-81.
15. Yano M, Kumada H, Kage M, Ikeda K, Shimamatsu K, Inoue O, et al. The long-term pathological evolution of chronic hepatitis C. *Hepatology* 1996; 23(6): 1334-40.
16. Piccinino F, Sagnelli E, Pasquale G, Giusti G. Complications following percutaneous liver biopsy. A multicentre retrospective study on 68,276 biopsies. *J Hepatol* 1986; 2(2): 165-73.
17. Myers RP, Ratziu V, Imbert-Bismut F, Charlotte F, Poynard T. Biochemical markers of liver fibrosis: a comparison with historical features in patients with chronic hepatitis C. *Am J Gastroenterol* 2002; 97(9): 2419-25.
18. Bonacini M, Hadi G, Govindarajan S, Lindsay KL. Utility of a discriminant score for diagnosing advanced fibrosis or cirrhosis in patients with chronic hepatitis C virus infection. *Am J Gastroenterol* 1997; 92(8): 1302-4.
19. Saadeh S, Cammell G, Carey WD, Younossi Z, Barnes D, Easley K. The role of liver biopsy in chronic hepatitis C. *Hepatology* 2001; 33(1): 196-200.
20. Nord HJ. Biopsy diagnosis of cirrhosis: blind percutaneous versus guided direct vision techniques--a review. *Gastrointest Endosc* 1982; 28(2): 102-4.
21. Oberti F, Valsesia E, Pilette C, Rousselet MC, Bedossa P, Aube C, et al. Noninvasive diagnosis of hepatic fibrosis or cirrhosis. *Gastroenterology* 1997; 113(5): 1609-16.
22. Naveau S, Poynard T, Benattar C, Bedossa P, Chaput JC. Alpha-2-macroglobulin and hepatic fibrosis. Diagnostic interest. *Dig Dis Sci* 1994; 39(11): 2426-32.
23. Molina R, Filella X, Bruix J, Mengual P, Bosch J, Calvet X, et al. Cancer antigen 125 in serum and ascitic fluid of patients with liver diseases. *Clin Chem* 1991; 37(8): 1379-83.
24. Zuckerman E, Lanir A, Sabo E, Rosenvald-Zuckerman T, Matter I, Yeshurun D, et al. Cancer antigen 125: a sensitive marker of ascites in patients with liver cirrhosis. *Am J Gastroenterol* 1999; 94(6): 1613-8.
25. Collazos J. Clinical and laboratory evaluation of CA 19-9 in cirrhotic patients. *Eur J Med* 1992; 1(4): 215-8.
26. Kadayifci A, Simsek H, Savas MC, Toppare M. Serum tumor markers in chronic liver disease. *Neoplasma* 1996; 43(1): 17-21.
27. Touitou Y, Bogdan A. Tumor markers in non-malignant diseases. *Eur J Cancer Clin Oncol* 1988; 24(7): 1083-91.
28. Schoniger-Hekele M, Muller C. The combined elevation of tumor markers CA 19-9 and CA 125 in liver disease patients is highly specific for severe liver fibrosis. *Dig Dis Sci* 2006; 51(2): 338-45.
29. Perkins GL, Slater ED, Sanders GK, Prichard JG. Serum tumor markers. *Am Fam Physician* 2003; 68(6): 1075-82.
30. Bast RC, Jr., Feeney M, Lazarus H, Nadler LM, Colvin RB, Knapp RC. Reactivity of a monoclonal antibody with human ovarian carcinoma. *J Clin Invest* 1981; 68(5): 1331-7.
31. Bast RC, Jr., Klug TL, St JE, Jenison E, Niloff JM, Lazarus H, et al. A radioimmunoassay using a monoclonal antibody to monitor the course of epithelial ovarian cancer. *N Engl J Med* 1983; 309(15): 883-7.
32. Canney PA, Moore M, Wilkinson PM, James RD. Ovarian cancer antigen CA125: a prospective clinical assessment of its role as a tumour marker. *Br J Cancer* 1984; 50(6): 765-9.

33. Rustin GJ, Nelstrop AE, McClean P, Brady MF, McGuire WP, Hoskins WJ, et al. Defining response of ovarian carcinoma to initial chemotherapy according to serum CA 125. *J Clin Oncol* 1996; 14(5): 1545-51.
34. Goonewardene TI, Hall MR, Rustin GJ. Management of asymptomatic patients on follow-up for ovarian cancer with rising CA-125 concentrations. *Lancet Oncol* 2007; 8(9): 813-21.
35. Sevinc A, Buyukberber S, Sari R, Turk HM, Ates M. Elevated serum CA-125 levels in patients with nephrotic syndrome-induced ascites. *Anticancer Res* 2000; 20(2B): 1201-3.
36. Sevinc A, Buyukberber S, Sari R, Kiroglu Y, Turk HM, Ates M. Elevated serum CA-125 levels in hemodialysis patients with peritoneal, pleural, or pericardial fluids. *Gynecol Oncol* 2000; 77(2): 254-7.
37. Sari R, Yildirim B, Sevinc A, Hilmiglu F. Re. Zuckerman et al.--Sensitivity of CA-125 in patients with liver cirrhosis in the presence of ascites. *Am J Gastroenterol* 2001; 96(1): 253-4.
38. Sevinc A, Buyukberber S, Sari R. Elevated serum CA-125 levels: hepatitis or ascites? *Gynecol Oncol* 2000; 76(1): 141-2.
39. Sevinc A, Camci C, Turk HM, Buyukberber S. How to interpret serum CA 125 levels in patients with serosal involvement? A clinical dilemma. *Oncology* 2003; 65(1): 1-6.
40. Ahmed AS, Long M, Donaldson D. Lessons to be learned: a case study approach: ascites and elevated serum CA 125 due to a pancreatic carcinoma. A diagnostic dilemma. *J R Soc Promot Health* 2000; 120(1): 47-51.
41. Sevinc A, Sari R, Camci C, Buyukberber S. A secondary interpretation is needed on serum CA 125 levels in case of serosal involvement. *J R Soc Promot Health* 2000; 120(4): 268-70.
42. Ishak K, Baptista A, Bianchi L, Callea F, De GJ, Gudat F, et al. Histological grading and staging of chronic hepatitis. *J Hepatol* 1995; 22(6): 696-9.
43. Devarbhavi H, Kaese D, Williams AW, Rakela J, Klee GG, Kamath PS. Cancer antigen 125 in patients with chronic liver disease. *Mayo Clin Proc* 2002; 77(6): 538-41.
44. Collazos J, Genolla J, Ruibal A. CA 19-9 in non-neoplastic liver diseases. A clinical and laboratory study. *Clin Chim Acta* 1992; 210(1-2): 145-51.
45. Pissaia A, Jr., Bernard D, Scatton O, Soubrane O, Conti F, Calmus Y. Significance of serum tumor markers carcinoembryonic antigen, CA 19-9, CA 125, and CA 15-3 in pre-orthotopic liver transplantation evaluation. *Transplant Proc* 2009; 41(2): 682-4.
46. Tai WC, Hu TH, Wang JH, Hung CH, Lu SN, Changchien CS, et al. Clinical implications of alpha-fetoprotein in chronic hepatitis C. *J Formos Med Assoc* 2009; 108(3): 210-8.
47. Wiercinska-Drapalo A, Flisiak R, Prokopowicz D. Alpha-fetoprotein serum concentration in different stages of liver cirrhosis. *Roczniki Akademii Medycznej w Białymostku* 1997; 42(1): 75-80.

Correlation between the Level of the Tumor Markers with the Stage of Liver Fibrosis in Patients with Chronic Hepatitis and Cirrhosis

Maryam Heydarpour MD¹, Hamid Tavakkoli MD², Davood Shafiei MD³, Navid Koleini⁴, Akbar Arjmandpour MD⁵

Abstract

Background: Many studies in various populations showed the correlation between the level of CA-125, CA15-3, CA19-9 and α .Fetoprotein with the stage of liver fibrosis in chronic hepatitis and cirrhosis. This study was done to evaluate this correlation in Iranian community.

Methods: This cross-sectional study was performed on 30 patients with chronic hepatitis that referred for liver biopsy to the gastroenterology department of Isfahan Alzahra hospital from September 2009 to September 2010. Clinical data and routine laboratory tests at the time of liver biopsy were collected, and serum AST, ALT, CA-125, CA15-3, CA19-9 and α .Fetoprotein levels were assayed. Fibrosis staging was assigned according to the HAI (Histological activity index). Data were analyzed by multivariable logistic regression, Spearman's Rank Correlation Coefficient, and generalized linear model tests.

Findings: Increased CA15-3, CA19-9 and α .Fetoprotein levels were correlated significantly with liver fibrosis staging (P value was 0.008 and 0.004 and 0.038 respectively). We did not find a significant correlation between serum level of CA125 and liver fibrosis staging (P = 0.079).

Conclusion: Our findings suggested that elevated CA15-3, CA19-9 and α .Fetoprotein levels were associated with advanced fibrosis. Because of small sample size, we can not recommend these tumor markers as a tool for diagnosis of liver fibrosis staging. But it should be considered that elevation of mentioned markers in patients with advanced cirrhosis necessarily does not mean the presence of concomitant malignant tumor.

Keywords: Alpha-fetoprotein, Chronic hepatitis, Liver fibrosis, CA125, CA19-9, CA15-3.

* This paper is derived from a specialty thesis in Isfahan University of Medical Sciences.

¹ Resident, Department of Internal Medicine, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

² Associate Professor, Department of Gastroenterology, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

³ Cardiologist, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

⁴ Research Assistant, School of Medicine, Isfahan University of Medical Sciences, Isfahan, Iran.

⁵ Gastroenterologist, School of Medicine, Najafabad Branch, Islamic Azad University, Isfahan, Iran.

Corresponding Author: Hamid Tavakkoli MD, Email: h_tavakoli@med.mui.ac.ir